

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12640

гр. София, 23.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 23.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разглежда дело номер **7350** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по молба на Комисия за енергийно и водно регулиране за допълване на определение № 6839 от 30.05.2024г. по адм.д. № 7350 по описа на АССГ за 2022г., в частта за разносните, като жалбоподателят бъде осъден да заплати сумата от 9287лв.

Твърди, че правото му произтича от разпоредбата на чл.143 ал.3 АПК, тъй като съдът е прекратил производството и административния орган не е дал повод за завеждане делото.

Ответната страна – „Еко Билд Проджект“ ООД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК] изразява становище за неоснователност на искането, успоредно с това излага и аргументи, че размерът на сторените от КЕВР разноски е 8287лв., респ. над този размер искането е необосновано по размер.

Процесното искане е допустимо като подадено от надлежна страна и в срока за обжалване на посоченото определение, съобразно чл.248 ал.1 ГПК.

По съществото на искането съдът съобрази:

С определение № 6839 от 30.05.2024г. съдът е отменил хода по същество, оставил е без разглеждане жалбата на „Еко Билд Проджект“ ООД срещу Решение № Ц-17/01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по точка VII, с която се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбиниран цикъл по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на Комисия за

енергийно и водно регулиране, в частта по т. 35 от същото и е прекратил производството по делото.

Нормата на чл.143 ал.3 АПК предвижда възможност отговорността за разноси да бъде изключена при прекратяване производството ако ответника, с поведението си е дал повод за завеждане делото.

Производството е прекратено поради липса на правен интерес от оспорване на акта.

На базата на няколко последователни изявления на жалбоподателя и представени в тази връзка доказателства /разрешително, налично по делото/ съдът е приел, че предмет на оспорване е посоченото решение на КЕВР с което актуализират цени на ел.енергия произведена от ел.централи с инсталирана мощност над 500квт до 1.5мвт работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбиниран цикъл. Успоредно с това жалбоподателят е представил по делото Разрешение за ползване № СТ-05-384/21.03.2015г. на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници с комбиниран цикъл индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинския тор не е по малко от 50 на сто с електрическа мощност 1487 Квт и топлинна мощност 845кв.

Отчитайки, че макар характеристиките да са сходни с притежаваното от дружеството разрешително, респ. и осъществяваната от него дейност, съдът е приел, че спрямо тях определящи са "растителни и животински субстанции", поради което и същото не разполага с правен интерес от оспорване на акта.

Посочено е още, че съобразно т. III.2. от решението на КЕВР е извършена актуализация на цена, произвеждана от централи с инсталирана мощност до 500Квт и над 500Квт до 1,5 М. за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинския тор не е по малко от 50 на сто, която разпоредителна част е съответна на притежаваното от дружеството разрешение, но същото, като необжалвано е влязло в сила.

Алтернативно е посочено, че първоначално допустима, но с отпаднала допустимост би била жалбата на дружеството срещу решението в частта по т.III.2. с която се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по решение № Ц-13 от 01.07.2014г. на КЕВР.

В тази връзка е акцентирано върху факта, че производството по настоящото дело е било спряно до приключване производството по дело 7385 по описа на АССГ за 2022г. с идентичен предмет на оспорване процесното решение по друга точка, без промяна на фактическата обстановка. След постановяване окончателният съдебен акт на ВАС, а именно – Решение № 11252 от 16.11.2023г. по адм.д. № 7057 по описа на ВАС за 2023г., производството по настоящото дело е възобновено. С посоченото решение, касационният съд е постановил отмяна на решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. III.2, с която актуализира преференциална цена за електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса от чието общо тегло животинския тор е не по-малко от 50 на сто, които се предвижда да бъдат изградени

в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони...“.

Като следствие и чрез референция Решение № 1628 от 31.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2180/2019 г. съдът е посочил, че с отмяната на решението на Комисията в оспорената част с влязло в сила решение, жалбата срещу акта става процесуално недопустима на основание чл. 159, т. 6 от АПК. Едновременно с това оспорването вече е лишено от предмет, което на свой ред съставлява процесуална пречка по смисъла на чл. 159, т. 1 от АПК за провеждане и приключване на съдебното производство.

На тази база следва да се приеме, че липсата на правен интерес е останало недоказано от жалбоподателя обстоятелство въпреки всички процесуални действия на съда и въпреки възможността той да обоснове и докаже същият в т.ч. чрез представяне доказателства и чрез конкретизиране жалбата си.

С оглед на това съдът приема, че ответника не е дал повод, с поведението си, за завеждане на делото, така, както би било ако се приеме, че жалбата е с отпаднала впоследствие, след предявяването и, допустимост.

Ето защо искането за допълване на определение № 6839 от 30.05.2024г. по адм.д. № 7350 по описа на АССГ за 2022г., в частта за разноските е основателно.

Във връзка с обосноваността на неговият размер съдът съобрази и приема:

КЕВР претендира присъждане на сумата от 9287лв.

Ответната страна изразява становище, че размерът на разноските е обоснован и доказан до размер от 8287лв.

При разглеждане делото и в последното съдебно заседание, ответника е отправил претенция за заплащане разноски в размер на едно юрисконсултско възнаграждение и заплатените депозити за вещи лица.

Списък на разноските не е представян, но и липсата на такъв не представлява преклузия пред искането за допълване, когато съдът не се е произнесъл изобщо по претенцията за разноски /виж разрешение по т.8 от ТР от 6,ноември 2012г. по т.д. № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС/.

Видно от данните по делото и процесната молба, ответника е сторил разноски във връзка с допуснати и приети по делото експертизи в размер на 8047лв.

Сумата е определена като сбор от последователно внесени суми във връзка с определен депозит за изготвяне заключение по съдебна експертиза и приета, неоспорена от страните, справка-декларация за себестойност на труда на вещите лица, а именно – сумите от 700лв.,2100лв.,1758лв.,1200лв. и 2289.

Към тях следва да се добави и претенцията за юрисконсултско възнаграждение, която КЕВР предявява в размер на 240лв. но съдът определя в минимален размер от 100лв. съобразно с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и предвид факта, че

основанието за присъждане разноси не е изхода от спора по същество, а прекратяване поради недоказан правен интерес.

В този смисъл в тежест на жалбоподателя следва да се възложи сумата от 8147лв.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Определение № 6839 от 30.05.2024г. по адм.д. № 7350 по описа на АССТ за 2022г, като:

ОСЪЖДА „Еко Билд Проджект“ ООД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 8147 лв. /осем хиляди сто четиредесет и седем лева/, съдебно-деловодни разноси.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховния административен съд.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

Съдия: